Andalucía : 16 juni – 1 juli 2010

Un viaje fantástico, increíble y hermoso ….
La naturaleza es maravillosa …
Las ciudades abundan en edificios históricos …
La gente es alegre y agradable ...
Tiene una cocina muy buena…

¡Andalucía tiene mucha historia!

La primera vez que visitamos Andalucía, pero no la última……..

Cristina De Craemer

Woensdag 16/06/2010

Zaventem: we staan klaar voor de vlucht met Brussels Airlines - vertrek om 09.55u
Er wordt een vertraging van 30 minuten aangekondigd, maar daar maken we ons helemaal niet druk om!!
We landen om in **Málaga** om 13u.

Eerst gaan we de valiezen ophalen en dan uitkijken waar we ons moeten begeven om de huurwagen op te pikken.
Het is net alsof iedereen hier een huurwagen nodig heeft!
De bordjes "rent a car" staan duidelijk aangegeven!
We zien verschillende loketten en héél lange rijen die staan aan te schuiven.
Aan "National / Atesa staan slechts 2 personen … oef, we hebben geluk!
De mensen die vooraf reserveerden hebben bijlange niet zo'n lange wachttijden!

We hadden vooraf geopteerd voor een iets kleinere wagen (met de bedoeling om gemakkelijk te kunnen manoeuvreren in de smalle straatjes van de witte dorpen.
Ik krijg meteen mijn eerste test om de spaanse taal te spreken.
Het meisje aan de balie spreekt me aan in het engels maar ik begin met de woorden "hablo poco español …."
Het gaat redelijk vlot (wel nog met af en toe een engelse term erbij)

De man van de firma geeft de sleutel en wat blijkt??
Wij krijgen een spliksplinternieuwe auto (10 km op de teller) en geen Citroën C4 zoals we dachten, maar het nieuwe model van de Citroën Xsara – Picasso.
Daar staat hij te blinken … onze "coche rojo"
De valiezen worden ingeladen en Rik controleert eens hoe de auto bediend wordt.
De GPS wordt geïnstalleerd en ik heb de detailkaart van Andalusië al op mijn schoot liggen.
Het is voor mij net als een "hobby" om, zelfs als de GPS werkt, toch nog eens mee te volgen op de kaart! Ik doe niets liever, bij elke uitstap die we maken.

Alles is oke en we vertrekken we … richting **Nerja.**

Ik had de route heel goed voorbereid en we geraken feilloos op de A7-E15 richting Motril.
Het is zo'n 53 km rijden tot in Nerja – ideaal om de "nieuwe" chauffeur te laten wennen aan zijn "nieuwe" auto.
Eventjes vóór we Nerja binnenrijden houden we halt voor een drankje en onze eerste 'tapas' (aan de bar)!

Nerja is een stadje zonder hoogbouw, aan de Costa del Sol, gelegen op een rotsplateau boven de zee.
Het wordt "El Balcón de Europa" geheten.
Dank zij de GPS vinden we nogal snel het hotel.
We hebben geluk, er is voldoende plaats om te parkeren vlakbij.
Het hotel zelf valt in de smaak. We krijgen een hartelijke ontvangst en ik voel me in mijn nopjes om alles in het Spaans te kunnen verwoorden.
Onze kamer is helemaal naar onze zin – we pakken het nodige uit en relaxen eventjes.

Volgens mijn 'draaiboek' was er voorzien om een bezoek te brengen aan de **"Cuevas de Nerja"** (de druipsteengrotten) maar het is nogal afgelegen en Rik vindt het voor vandaag welletjes geweest!
Frigiliana (wit dorpje) was ook een optie voor een bezoekje maar misschien komt dat morgen aan bod.
We maken een wandeling door Nerja en genieten van de Spaanse sfeer, een drankje en een babbeltje met de bevolking.
We hebben al spijt dat we in ons eerste hotel geboekt hadden voor half pension want we ontdekken leuke restaurantjes!

Een verfrissende douche na de wandeling en we maken ons klaar voor het diner.
Het half pension valt redelijk mee … maar geen 4 sterren waard!
Het is buffetvorm, er is wel voldoende keuze maar bv. de vis heeft weinig smaak en is 'over'gaar – ook de paella is veel te 'plat' – het fruit is niet vers, wel uit dozen ….
We laten het niet aan ons hart komen want de volgende dagen hebben we alleen maar kamer en ontbijt. De keuze zal dan aan ons liggen!
Na nog een korte avondwandeling slapen we goed in want de bedden zijn wel de 4 sterren waard.

Donderdag 17/06/2010

De wekker loopt af om 7.30u want we willen onze tijd hier niet verslapen. Er is trouwens zoveel te zien (volgens mijn draaiboek)
Na een heerlijk ontbijt (nu een veel beter buffet) wijst de GPS ons de weg, richting **Sierra Nevada** en vandaar naar **Granada.**

We rijden via de E15 – E902 naar Motril en vandaar verder via de E902 naar **Lanjarón.**
Bij het voorbijrijden van Motril denken we nog eventjes aan Koning Boudewijn (die hier overleden is)
Lanjarón, onze eerste stop, is één van de bekendste spa oorden van Spanje en is dus vooral gekend voor zijn water. Dit dorpje is ook het begin van de **Alpugarras** – de zuidflank van de Sierra Nevada.
Het loont de moeite om in Lanjarón de sfeer wat op te snuiven. Het is erg warm en het was voor mij de eerste keer dat ik zag hoe "doeken over de ganse straat gespannen" de zonnestralen tegenhielden (net één héél grote parasol)

We kuieren er eventjes rond en zien er ook, op de rots, de ruines van het oude Moorse kasteel.
Volgens de legende sprong de toenmalige Moorse bevelhebber van die rots, liever dan zich over te geven aan de zegevierende troepen van Koning Fernando.

Rik is er helemaal klaar voor … we rijden de bergen in … Alpugarras en Sierra Nevada!
En met onze "coche rojo" verloopt alles prima!
De auto trekt op zoals een echte bergbeklimmer!!!
Het is gewoon genieten van een prachtig landschap – af en toe een stop bij een "mirador" voor foto's of om te filmen!
Haast kennen we niet , genieten des te meer!

Ons eerste dorpje, waar we de auto een beetje rust gunnen is **Pampaneira.**
Het is er erg toeristisch. We kuieren rond in de "tiendas local" … snuiven er de geur op van de vele "jamónes serrano" … proeven van een "tapas y vino local" voor 1,50 euro …. zalig!

Vandaar rijden we langs **Bubión** (een schattig dorpje waar de vele bloembakken aan de witte gevels onze aandacht trekken) naar **Capileira.**
Capileira is een hoog gelegen dorpje, geschikt als vertrekpunt van wandelingen.

Volgens de planning stond **Trevelez** nog op het programma maar dat zal voor een volgende reis zijn.
Het rijden door een gebergte neemt véél meer tijd in beslag dan we vermoedden en we willen toch nog op een deftig uur in Granada aankomen!
Het rijden naar Trevelez zou 45 km zijn (heen en terug en dit door berg en dal!).
Trevelez is het hoogste dorp van Andalucía en heeft zijn bekendheid te danken aan de heerlijke **"Jamón Serrano"**
De **"secadores"** (droogschuren) en het droogproces van de beroemde ham zullen we dus niet zien … volgend bezoek aan Andalucía misschien???

In Capileira eten we nog iets en we vangen onze terugtocht aan, richting Granada.
Onderweg wordt ook wel eens halt te houden om het mooie natuur van de Sierra Nevada op de gevoelige plaat te leggen.

Granada: onze eerste grote stad … het wordt een beetje zoeken want de GPS kent blijkbaar niet alle eenrichtingsstraten!
Maar een goede chauffeur en … vergeet niet een goede begeleider erbij … vinden hun weg!
Het hotel is gelegen vlak in het centrum. Er is geen parkeerplaats dichtbij.

Ik begeef me naar de receptie en leg in mijn beste Spaans uit dat we graag de wagen in de garage van het hotel willen parkeren.
"María", de vriendelijke vrouw aan de balie, vraagt aan de sympathieke "Fernando"om onze bagage te helpen aanpakken en de auto te parkeren in de garage van het hotel en wij … wij zijn blij dat we eventjes kunnen uitrusten.
Ook María vindt het heel tof dat ik vermijd om Engels te praten en ze maakt mij wegwijs in verschillende Spaanse termen!
Het hotel is helemaal ons ding! We voelen er ons ook héél welkom!
Hier verblijven we 2 nachten – dus een beetje uitpakken en ons wat verfrissen.

Ons hotel ligt vlakbij de **"Catedral"** en de **"Barrio Realejo"**

Het is tijd voor een eerste verkenningstocht door Granada. We wandelen tot aan de **'Plaza Nueva'**.
Hier kunnen we informeren:
- waar moeten we morgen zijn om ons naar het **"Alhambra y Generalife"** te begeven … te voet, met een bus … ???
- op welke manier geraken we naar de **"Barrio Sacromonte"** of het **"El Albaicin"** ??

Het is SNIKHEET!!! … tijd voor een terrasje ….
Ondertussen genieten we van de sfeer op de **Plaza Nueva.**

Dan gaat het terug, naar het hotel voor een verfrissende douche en we maken ons klaar voor het avondmaal.
Ons haasten hoeft niet want de Spaanse eetgewoontes zijn anders … vóór 21u is er nog niet veel volk in de restaurants.
We kiezen een gezellig terras uit en laten het ons smaken.
Als entrada kiezen we een ensalada mixta.
Con segundo plato wordt het voor Rik een 'paella con mariscos' en voor mij een 'plato Alpagurras' (nogal veel vlees y patatas bravas).
Een lekker flesje vino rosado erbij en ja, natuurlijk un postre!!
Een wandelingetje is wel nodig om al dat lekkers een beetje te laten zakken!

Eens terug in het hotel neem ik mijn boekje erbij om de belevenissen van die dag neer te schrijven en .. de plannen voor de volgende dag nog eens te bekijken.
Dit wordt voor de rest van de reis een vast ritueel.

Vrijdag 18/06/2010

We moeten vandaag niet zo vroeg uit de veren, we blijven in de stad en de auto blijft op stal!
Het ontbijtbuffet is aanlokkelijk, uitgebreid en ziet er heerlijk uit. Het smaakt ook .. alleen de koffie is niet lekker … helemaal niet onze smaak!
Rik kiest voor chocolademelk en ik hou het bij fruitsap.

Na die innerlijke versterking, stappen we naar de Plaza Nueva om bus 35 te nemen,
Deze gaat richting **"El Albaicin"** en **"Sacromonte".**
Het wordt een rit naar boven, door nauwe steegjes, want "Sacromonte" en "El Albaicin" ligt een helling, tegenover het Alhambra.
Eerst komen we door Sacromonte (daar stappen we 'nu' nog niet uit) en we rijden nog wat hogerop … tot in El Albaicin!

We wandelen door een wirwar van smalle steegjes, trapjes en witgekalkte huisjes met mooie **'patio's".** Ik tracht wel hier en daar eens te loeren als er ergens een deur of poort opengaat, want de patio's liggen goed verscholen achter hoge muren.
We stappen tot helemaal boven om vandaar een mooi panorama te hebben.
Op de "Plaza de San Nicolas" kunnen we genieten van een prachtig uitzicht op het Alhambra (op de andere heuvel) en van de stad Granada.
Ondertussen is er ambiance op het plein – een 'volslanke' dame van de 'derde leeftijd!' doet een poging om een flamencodansje te maken en tegelijk de castagnetten te bespelen.
Er is een man bij en die bespeelt de gitaar en zingt. Hij heeft wel een mooie stem!
Als een groep toeristen voorbijkomt, gaat de 'flamenco-dame' volledig uit de bol … ze heeft succes!
En als haar kunsten voorbij zijn, wordt natuurlijk verwacht dat er een fooi gegeven wordt.

Ze probeert ook castagnetten te verkopen.
Wij trekken nog wat verder in deze 'Moorse wijk'

Jammer, maar de tijd gaat zo snel! Wij moeten terug naar beneden … Sacromonte zal deze keer niet te voet kunnen gedaan worden. Vanuit de bus proberen toch één en ander sfeerbeeld op te slaan.
Op de terugweg koop ik enkele kaartjes om op te sturen naar het thuisfront.
En het is zóóó snikheet!!!

We nemen een kleine hap als lunch, want echt honger hebben we niet.
Rik geniet van een korte siesta en ondertussen schrijf ik de kaartjes.

Opnieuw tijd om te vertrekken! Lang uitrusten mag niet … het wordt zo dadelijk een prachtig bezoek – 'HET' kroonjuweel van Granada!
We hebben onze tickets al een hele tijd geleden online besteld - we willen zeker geen risico nemen dat we er niet in mogen!
Gelukkig hoeven we niet aan te schuiven in een lange rij, want de zon brandt!.
Met onze afgedrukte bevestigingsmail en de daardoor verkregen tickets, geraken we vlot binnen.
Er wordt nog eens héél duidelijk gezegd dat we "zeker" op het afgesproken uur aan de ingang van de **"Palacios Nazaries"** moeten zijn – te laat komen betekent 'niet meer binnen gaan'!
En het staat ook aangeduid hoe ver het nog stappen is "Palacios de Nazaries – 20 min"

We zijn goed op tijd en maken van de gelegenheid gebruik om overal wat foto's te nemen en om eventjes binnen te gaan in het **"Palacio de Carlos V"**

En dan … in de broeiende hitte, met de tickets in de hand, staan we in de rij te wachten tot we binnenmogen in Palacios de Nazaries.
Eindelijk is het zover en al bij de eerste aanblik worden we overdonderd door de verfijnde bouwkunst, het houtsnijwerk, de mooie zuilen en plafonds en de typische Moorse vormen.
Gewapend met onze reisgids, af en toe een stukje uitleg lezend, doorlopen we het geheel en het is werkelijk PRACHTIG!!

En toch … een ontgoocheling!!!!
We hadden al mooie documentatie gezien, gelezen en gehoord van de **"Patio de los Leónes"** en nu we hier waren … NOPPES! De patio was één bouwwerf!!!
Geen marmeren leeuwen te zien – alles werd hier gerestaureerd!! Jammer!!!!!
(Ook een reden om terug te keren?)
Dan maar foto's genomen van de prachtige zuilen en mooie arcades.

Hoe lang we hier binnen waren??? Geen enkel idee .. het was zó mooi dat de tijd weggegleden was eer we het wisten!
Bij het verlaten van Palacios de Nazaries lopen we langs het Alcazaba.
Ook hier gaan we weer eventjes terug in de tijd! Rik haalt zijn hartje op aan het vastleggen op film en ik neem de foto's.
We maken de klim naar de **"Torre de la Vela"** en genieten van een prachtig panorama!

We hebben een fantastisch uitzicht over de stad - aan de andere kant zien we de heuvels met het Albaicin en de Sacromonte en daarachter de besneeuwde bergtoppen van de Sierra Nevada!

Maar ons bezoek is nog verre van gedaan … we gaan richting **"Generalife"**
Dit 'zomerpaleis' met zijn tuinen, vijvers en fonteinen laat ons toe te genieten van rust en schoonheid!
Ik denk dat ik hier ook weeral mijn record 'foto's nemen' aan het verbreken ben?
Het is niet te geloven hoeveel moois er te beleven valt. We genieten ten volle en stappen dan toch uiteindelijk richting uitgang.

Er staan voor vandaag nog één (of twee) bezoeken op ons programma en dat wil ik per se doen, vóór we terug naar het hotel gaan!
Het gaat om de **"Catedral"** en de **"Capilla Real".**

Een lange rij staat aan te schuiven voor de kathedraal maar dat wachten loont de moeite!
Het is oogverblindend wat we hier allemaal zien – zo'n mooi interieur!
Voor het orgel blijf ik wel iets langer staan … als hier klanken uitkomen moet dat geweldig klinken!!
Ik heb ZEKER 6 foto's genomen van het orgel en die trompetten!

De Capilla Real staat naast de kathedraal en heeft een aparte ingang.
Hier fris ik een deel van de cultuur uit mijn spaanse lessen eventjes op – wij hadden geleerd over **"los Reyes Católicos"** en hun dochter "**Joanna la Loca"** met **"Filips de Schone**"

Zo laat al?? Wat gaat de tijd toch snel als er zoveel moois en interessants te zien is!
We gaan naar het hotel – laten al de zweetdruppels van ons afspoelen en maken ons klaar om te genieten van een verdiende 'cena'.

En … voor het slapen gaan, eerst nog een beetje neerpennen in mijn boekje!

Zaterdag 19/06/2010

Na het ontbijt – en na afscheid genomen te hebben van María – vetrekken we uit Granada.
Vandaag rijden we verder naar Cordóba.

In de Spaanse les hadden we een tekst gelezen over mensen die (in Guadix) in grotwoningen leven - **"Casas Cuevas".** Ik wil dus per sé die woningen zien!
Langs de A308 en de **Sierra Arana** rijden we naar **Guadix**.

Guadix vinden, dat is geen probleem. De GPS brengt ons zó naar het centrum en hier is … een museum over de casas cuevas maar, dat is het niet wat ik wil zien!
Ik wil de "echte" casas cuevas zien en de mensen daar ontmoeten.

Niemand kan ons hier verder helpen? Uiteindelijk vraag ik het aan een politieagent.

Die legt me uit hoe we er kunnen geraken – terugrijden uit Guadix - autovía richting Granada en in **Purullena** afrijden.
En trots dat ik alles goed begrepen had (a la izquierda – despues, autovía, dirección Granada - segunda salida …) geef ik de uitleg door aan Rik.
Ja, we zijn op de goede weg, maar Casas Cuevas staat nergens vermeld!
Opeens lees ik een bord met **"Carcavas Marchal"** … dat moet het zijn!?
We volgen deze richting en rijden zo een piepklein dorpje binnen.
Al van ver zien we huisjes die half verscholen zitten in de bergen. Af en toe steekt een schoorsteen naar boven .. zit daar een huisje onder???
We parkeren de auto beneden en stappen naar boven.

Het is indrukwekkend om hier te zijn. We lopen net als in een sprookjesdorp.
Precies zoals verteld in de les … zoals gelezen in brochures, zijn de huisjes gebouwd 'in' de rotsen.
Er zijn kleine casas, maar ook grotere – blijkbaar van beter gestelde mensen.
Het is er stil … waar is iedereen hier???
Net alsof iemand mijn vraag hoorde!
Bij het verder wandelen zien we opeens een papa in de deur van zijn woning staan - de drie kinderen spelen buiten. Ik knik vriendelijk "hola" en de papa spreekt me aan.
De oudste jongen komt naar ons en vraagt of we hem eventjes willen volgen tot aan de deur van de "verantwoordelijke" (iemand van de gemeente).
El 'chico' klopt en belt aan maar er is niemand thuis!
Dan vindt de snuggere knaap een betere oplossing – hij wil ons zelf graag wat rondleiden en een beetje meer laten zien van de casa cuevas en de mooie plekjes van het dorpje.
Ik kan wel vermoeden dat hij graag een fooi zal krijgen maar hij is zo lief en echt beleefd!
Hij geeft ons echt de kans om foto's te nemen, geeft wat uitleg over hun manier van wonen en troont ons mee binnen naar een casa die leeg staat en waarin men aan het werken is.

'Dat' was nu eens de moeite waard!! En met veel plezier geef ik 'graag' een fooi aan die lieve jongen!
'Muchas gracias' .. en fier als een gieter was hij weg naar huis!

Dat was een mooi begin van de dag … (begin??) … het is alweer bijna middag!
We besluiten om geen autosnelweg te nemen en rijden zo door 'eindeloze' velden olijfboomgaarden.
Mijn chauffeur heeft een apart gevoel voor het vinden van een gezellige eetgelegenheid.
Hij stopt voor een klein maar tof restaurantje.
Het wordt een lichte 'almuerzo' (calamares) en een frisse cerveza!

En daar gaan we weer … olijfbomen, olijfbomen en nog eens olijfbomen…. Zover we zien kunnen staan de boomgaarden op de heuvels en de bergen!
Men kan zoiets niet vastleggen op foto, wel een stukje op film (al rijdend dan maar)

We gaan tot in **Baena** en volgen een deel van de **"Ruta del Aceite"** – langs **"Luque"** en **"Zucheros"**
Op deze weg 'moeten' we toch tijd nemen om eens te stoppen, te genieten en foto's te nemen. Langs de weg, in Baena is een fabriekje en daarbij horend een winkel,
We gaan een kijkje nemen en kopen enkele flessen zuivere, lekkere olijfolie.
Niet te veel, want we willen toch geen overgewicht van bagage.

We komen aan in Cordóba!
Het hotel vinden we héél rap – de GPS heeft het vandaag weer goed gedaan.
Ons madam krijgt morgen opnieuw een dagje rust!

Het hotel is héél mooi en het personeel erg vriendelijk!
Onze kamer oogt héél mooi, is gelegen aan de straatkant en heeft een klein balkonnetje.
Ik wil eerst het nodige uitpakken, een beetje bekomen van de drukke, hete maar toffe dag en een douche nemen.

Het wordt tijd om een stukje van Cordóba te verkennen.
Het hotel ligt op loopafstand van het centrum – we gaan verkennen wat we hier allemaal kunnen zien en beleven.
Door smalle straatjes en toffe winkeltjes belanden we aan de **Mezquita-Catedral** – die is nu gesloten.
Ik vraag aan de portier of we morgen binnenkunnen ja hoor … geen probleem.
We zetten onze wandeling verder .. niet te geloven maar de **"Puerta del Puente"** staat "ook" in de steigers!! Obras, obras, obras …. en todas partes obras !!!
(moeten we hiervoor ook terugkeren ?)
We wandelen over **"El Puento Romano"** naar de **"Torre de la Calahorra"** er waait een licht briesje en dat doet deugd na twee dagen van hoge temperaturen.

De maag begint te knorren en in 'La Malagueña' genieten we van een heerlijk maal!
Rik kiest gamba's en ik vraag de 'truita con jamones' – dat met een flesje wijn en het smaakt heerlijk!
Un postre? si, si … voor Rik capuccino en voor mij crème catalane.
Het krioelt van het volk op het plein en in de omliggende straten, er is een concert met 'blijkbaar' bekende zangers.

Wij gaan naar het hotel en 'proberen' te genieten van een goede nachtrust.
Maar, onze hotelkamer ligt aan de straatkant.
De massa die naar het concert kwam, viert door tot 's nachts 4u – ze komen langs ons hotel voorbij als ze weggaan uit het centrum ... dus, niet om te zeggen dat het een rustige nacht wordt!

Zondag 20/06/2010

Het ontbijtbuffet ziet er weer heerlijk en aanlokkelijk uit!
Er is niet veel volk in het hotel en de 'lieve' man die het ontbijtbuffet verzorgt komt eventjes kennis maken en praten over onze rondreis en wat we zoal wensen te bezoeken.
Het is een plezier om te zien met welke precisie hij alles op het buffet schikt!
Ik zal het niet kunnen laten om morgenvroeg mijn fototoestel mee te brengen!

Maar, het is tijd om meer van Cordóba te zien!!
Als we bij de Mezquita komen, blijkt dat we daar pas vanaf 14u binnen kunnen! We kunnen juist in de Patio de los Naranjas (en dat is toch ook al iets)

Het **"Alcazar de los Reyes Cristianos"** is niet veraf en dat wordt dus ons eerste bezoek van deze dag.
Dank zij reisgids leren wij iets meer over de geschiedenis van dit bouwwerk.

Héél mooi aan het Alcázar zijn de oude
mozaïeken in de grote zaal.
Er is een museum met Romeinse mozaïeken
en een sarcofaag uit de 3de eeuw

.
De tuinen zijn prachtig: met de boogfonteinen, strakke langwerpige vijvers en sinaasappelbomen lijken ze op de Generalife.

Bij het buitenkomen van het Alcazar, ontdekken we dat we ons hier dicht bij dát deel van de stad bevinden, waar mooie patio's te zien zijn.
Het is warm, maar een wandeling doorheen die barrio loont de moeite!

Oorspronkelijk waren we van plan om naar het **"Palacio de Viana"** te gaan – dat is een 17de -eeuws huis met prachtige bezienswaardigheden, maar met vooral mooie patio's - 12 in totaal en de één nog mooier dan de andere.
Maar in de reisgids-capitool staat dat dit Palacio op zondag gesloten is.
De reden: er worden daar op zondag meestal trouwfoto's genomen!

We zijn niet veraf van de Mezquita en wandelen meteen de **"La Juderia"** , de oude Joodse wijk in.
Het is een labyrint van nauwe klinkerstraatjes, witgepleisterde huizen en patio's, de sinagoga, geheime nisjes, werkplaatsjes waar mooie, zilveren sieraden gemaakt worden (alles lijkt 1000 jaar geleden)
Hier kuieren we wat rond - alleen, jammer, de synagoge is gesloten.
Na een lichte lunch begeven we ons richting hotel, voor een korte siesta.

13.30u : we schuiven aan voor de toegangstickets want we staan te popelen om die veelbesproken **"Mezquita-Catedral"** te bezoeken!
14u – we belanden in een woud van zuilen – indrukwekkend!!!
Een mooie moskee met in het midden een kathedraal, we hadden ons al een beeld gevormd vooraf, maar bij het zien ervan stonden we (bijna) met open mond vol bewondering voor dit uniek monument!

Die vele rood-witte zuilen, de
mooie plafonds, koepels, ramen
… een prachtige moskee!
En in het hart ervan was er die
enorme rijkdom van de
kathedraal!

We nemen onze tijd om alles goed te bekijken rondom en in het midden.
We ontdekken ook de **"Mihrab"** , de gebedsnis die de gebedsrichting aangeeft.
Maar we hadden al gelezen dat deze nis, niet de richting Mekka aanwijst!
Het fototoestel en de camera komen hier meer dan ooit aan hun trekken!

Bij het buitenkomen maken we meteen ook wat meer tijd voor de Patio de los Naranjos, met de 93 meter hoge **Torre del Alminar**, de klokkentoren die een verbouwde minaret is. Bovenop beschermt aartsengel Rafaël de stad.
Een mens krijgt er dorst van – tijd voor een terrasje!

Vóór we de dag afsluiten maken we nog een wandeling doorheen de vele straatjes rond de Mezquita. De witgekalkte woningen in de smalle steegjes zijn uitgerust met mooi smeedwerk en versierd met vele bloemen. De **Calle de las Flores** is, zoals de naam aankondigt, hiervan het mooiste voorbeeld. Er wordt ook uitgekeken naar een souvenir voor ons en/of iets voor de kleinkinderen?

We komen voorbij de **"Templo Romano"** maar de elf zuilen die nog overeind staan zijn volledig omheind – er zijn werken/opgravingen bezig.
Zelfs het nemen van een foto gaat moeilijk door de kleine gaatjes van de omheining.

Op de terugweg naar het hotel ontdekt Rik een restaurant met een prachtige patio – "Restaurante Federacion de Peñas"!
"Hier komen we vanavond eten", zegt hij!
En ja, hij heeft 'weeral' gelijk!
Het is een prachtig kader (een beetje de Mezquita in het klein) mooi nagebootste zuilen maar dan een Mezquita met veel groen, mooie mozaïeken, mooie bogen en … lekker eten opgediend door sympathieke Andalusiërs!

Onze dag is weeral goed geweest!
Nog even het relaas (in 't kort) neerpennen en hopelijk kunnen we volgende nacht goed doorslapen!

Maandag 21/06/2010

Ons laatste ontbijt in dit hotel.
Ik heb nu ook het fototoestel mee om een beeld te nemen van het 'zo' verzorgde en mooi geschikte ontbijtbuffet. Onze 'vriend' glundert van fierheid en komt ons extra in de wattekes leggen met van alles en nog wat.

De GPS wordt ingesteld en we zijn weer op weg, nu richting Sevilla!
We vermijden de autosnelweg en genieten opnieuw van het landschap.

Nadat het programma 'Andalusische droom' werd uitgezonden op TV, klinkt de naam "Osuna" ons bekend in de oren.
We besluiten eventjes af te wijken van de gewone weg en Osuna te verkennen.
Het is een barokke stad met als hoofdstraat **'Calle San Pedro'**. Dit is het op één na mooiste straatje van Europa.
Na een gezellige babbel met enkele mensen op het plein, rijden we verder (terug naar boven) naar Carmona.

Carmona is een klein, pittoresk en ommuurd vestingstadje.
We komen het stadje binnen langs de **'Puerta de Córdoba'.**
(niet te geloven maar ook deze poort zijn ze aan het restaureren!)
Binnen de muren vindt men huizen en kerken in mudéjarstijl, pleinen en kronkelige klinkerstraatjes.
Ons bezoek begint op de **'Plaza de San Fernando'** , waar we eerst een tapas nemen.
(ensalada rusia, albondigas, salmón con queso en pulpo)

Carmona mag men niet voorbijrijden, het is de moeite waard om te bezoeken!

Onze tocht gaat verder en de eindeloze olijfboomgaarden hebben plaats gemaakt voor 'eindeloze' velden met zonnebloemen (olijfolie …. zonnebloemolie …. wat zou best zijn??)

Naarmate we Sevilla naderen wordt het steeds drukker. We kunnen betrouwen op de GPS – die zorgt ervoor dat we, op de ring rond **Sevilla,** de juiste afrit nemen.
Maar dan …. eenmaal binnen in Sevilla … opnieuw obras, obras, obras …. de GPS heeft het moeilijk om de juiste weg te vinden …
Ik vraag aan enkele mensen die daar staan, op welke manier we best ons hotel bereiken.
Gelukkig, het is niet ver meer en blijkbaar heel eenvoudig te vinden!
Maar ja, dat er éénrichting straten zijn … dat wist ons GPS-madam blijkbaar ook niet!

OEF! We zijn er! Het is SNIKHEET!
Rijden in een grote, drukke stad is ook geen sinecure, zelfs niet met airco in de wagen!
We melden ons aan de receptie. De auto kan geparkeerd worden in de garage van het hotel en moet de eerst volgende dagen niet buiten komen. De chauffeur krijgt ook rust!
We frissen ons wat op en rusten een beetje uit vooraleer we de stad, Sevilla ingaan.

We maken een verkennende wandeling : langs de **Catedral** met **Giralda,** het **Alcaza,** en zo naar de **Barrio Santa Cruz.**
Er zijn voldoende eetgelegenheden en daar maken we graag gebruik van.

Ons hotel bevindt zich in de Barrio **'Los Remedios'.**
We wandelen tot aan de rivier, de **'Rio Guadalquivir'** en komen via de **"Puente San Telmo"** aan de andere kant. Hier staat de 13de eeuwse **'Torre del Oro'**.
Langs deze weg vangen we ook al een glimp op van de **'Plaza de Toros de la Maestranza'.**

Sevilla wordt beslist de moeite waard – de planning voor de volgende dag wordt gemaakt en we laten ons graag meeglijden naar dromenland!

Dinsdag 22/06/2010

Na het ontbijt starten we onze geplande bezoeken.
We komen eerst voorbij de **'Torre del Oro"** - dit is een wachttoren, gebouwd in 1220 en vroeger bedekt met goudkleurige tegeltjes (azulejos)

Aan de overkant van de weg is de **'Plaza de Toros de la Maestranza'**
We gaan een kijkje en inlichtingen nemen - wanneer we daar een bezoek kunnen brengen.
Ideaal, binnen een 10-tal minuten start een volgende rondleiding in het engels.
Ja, ik kies liever het spaans maar dat is voor Rik moeilijk, dus gaan we samen voor engels.
Een vriendelijke gidse vertelt over alles wat de arena, het stierenvechten, de toreadores, de kapel enz…
Het is de eerste keer dat wij in een stierenvechtersarena staan!
Het museum **'Museo Taurino II"** is zeker het bekijken waard en de uitleg van onze gids is héél goed!
Zo, dat hebben we ook alweer gezien en bijgeleerd!

We wandelen verder de stad in en ja, men kan er niet naast kijken … de enorme kathedraal staat voor ons!
Blikvanger nummer één van deze stad is inderdaad de gotische **Catedral de Santa Maria de la Sede.**
De bouw ervan dateert uit de 15de eeuw en is het grootste kerkgebouw van Spanje.
Op Europees vlak is hij de nummer drie na Sint Pieters in Rome en Saint Paul in Londen.

We maken tijd om de katedraal te bezoeken en we zijn ook hier onder de indruk.
Zoals we al gelezen hadden is het hoofdaltaar versierd met een indrukwekkend **'Retablo Mayor'** , in bladgoud, waarop scènes uit het oude en nieuwe testament zijn verwerkt.
In de kerk bevinden zich ook de graftombe van **Columbus** en de **"Capilla Real"**.

Vanuit de **Patio de los Naranjos** kunnen we mooie foto's nemen van **"La Giralda"**. - de voormalige minaret**,** ooit de hoogste ter wereld, nu de 97 meter hoge klokkentoren
Tijd voor een verfrissing … een **'tinto verano"!**

Ik had een 4-tal maanden geleden volgend artikel, uit de krant, uitgeknipt: **"Veerle uit België heeft tapasbar in Sevilla!**
Ik had ook al de kaart van Sevilla erbij genomen en opgezocht waar die tapasbar zich ergens bevindt.
Wie weet … misschien was het aangenaam om dáár iets te eten?!

De tapasbar is niet ver van het **'Maria Luisa Park'** en het **'Plaza de España'**.
Ideaal want volgens ons plan zou dit ons volgende bezoek zijn!

Vanaf de ingang van grootste park in Sevilla, is het silhouet van de twee ranke torens van het Plaza de España te zien. Dit majestueuze gebouw, in halve cirkelvorm werd in 1929 voor de Exposición Iberoamericana de Sevilla.
Het halfronde plein was het middelpunt van de tentoonstelling.
Langs de rand van het paleis en langs de fontein zien we de 52 tegeltableaus waarop de belangrijkste gebeurtenissen uit de geschiedenis van de verschillende provincies zijn afgebeeld.
Uiteraard willen we hier ook foto's nemen en filmen maar … geloof het of niet … ook hier zijn ze volop bezig met werken – het plein zelf is één bouwwerf!
(weeral een reden om terug te komen?)

We krijgen honger en gaan op zoek naar **"Bar Uno",** van Veerle uit België en haar man!
We worden er hartelijk onthaald: hij is een Spanjaard, zij van het Antwerpse.
Ze vertelt graag over de verschillende tapas die haar man maakt, welke de beste zijn, de meest gevraagde en hoe zij hun zaak runnen.

De man van Veerle staat zelf in voor de keuken.
Veerle vertelt dat hij een héél uitgebreide keuze aan 'warme' tapas heeft.
Omdat ze niet elke dag "alles" kunnen of willen aanbieden gaan ze als volgt te werk:
- per week is er een tapaskaart met minimum 10 keuzes (die verandert van week tot week).
- per dag hebben zij dan nog eens apart een 4-tal warme tapas (elke dag andere)
En uiteraard zijn er daarnaast ook de koude tapas.
Hier komen veel mensen die 's middags stoppen met werken en snel een hapje eten voor ze naar huis gaan (veel vaste klanten) – vandaar dat Veerle en haar man voor variatie moeten zorgen.

En wij, we genieten van de lekkere schoteltjes, de frisse pintjes en de leuke babbels!

De man van Veerle is inderdaad een ‘prima’ cocinar!!
Veerle maakt ons ook wat wegwijs in sommige zaken en telkens ik iets wil vragen, spoort ze me aan om het in het Spaans aan haar man te vragen – een extra spaanse les voor mij!
We zitten hier zo goed maar er is ook nog veel te doen …. en we beloven haar om de volgende middag opnieuw bij hen te eten!

Het is 15u als we buiten komen en …. SNIKHEET (38°) … bijna geen mensen op straat … alleen twee ‘domme’ Belgische toeristen trotseren die hitte!

We hebben nog kaartjes voor de “bus Touristico” – een hop-on, hop-off bus.
Misschien is het beter om ons te laten rijden in die hitte?!
We doen de toer “La Sevilla Monumental” en komen zo langs verschillende bezienswaardigheden en ook langs het in 1997 geopende themapark **‘Isla Mágica’.**
Dat ligt op het deel van **‘Isla de la Cartuja’,** dat gebruikt werd voor de expo 1992.
Het **“Pabellon de España”** en het hellende **“Pabellón de Andalucia”** zijn een deel van de Expo ’92.
Amai … het is ook niet alles om boven te zitten in zo’n toeristenbus!
Van hieruit kunnen we veel zien en foto’s nemen maar .. die verzengende hitte doet mij toch na een tijdje naar beneden gaan (in de koelte)

We stappen uit aan de Rio Guadalquivir en zijn zo dicht bij het hotel … tijd om ons wat op te frissen en voor een ‘ietwat late’ siesta!
Ondertussen tracht ik te weten waar de beste plaats zou zijn om een flamencoshow bij te wonen. We kregen folders in het hotel, langs de weg en … er staan gegevens in onze reisgidsen.

19.30u …de drukkende warmte ‘valt’ op ons bij het buiten komen!
Maar we zijn van plan om de **Barrio Macarena** te verkennen.
Macarena is een volksbuurt en de barrio waar kerk en familie een belangrijke rol spelen.
Aan kerken is er zeker geen gebrek in La Macarena! Het biedt een mengeling van vervallen barok- en mudéjarkerken.
De wijk heeft een aantal leuke pleinen, zoals de **Almeda de Hercules**, een langgerekt plein met rondom barretjes, restaurantjes en terrassen .. een leuk plekje.
Op dit grote plein gebeurt altijd wel iets en het is dan ook de ontmoetingsplek voor jongeren.

We lazen in de reisgids dat in deze barrio de oudste (één van de eerste van Sevilla) tapasbar te vinden is.
En we vinden ons ‘gezochte’ ouderwetse tapasbar **‘El Rinconcillo’** in de Calle Gerona.
Hier moeten we binnengaan, maar we zijn blijkbaar niet de enigen die zoiets dachten!
Er is héél veel volk, de sfeer is apart en het interieur is ‘echt’ zoals vroeger!
De rekening wordt bijgehouden door krijtstreepjes op de toog.
We genieten van een drankje, een hapje, geven onze ogen de kost en natuurlijk wordt ook dit weer op de gevoelige plaat vastgelegd!

Van ‘El Rinconcillo’ naar het **”Museo del Baile Flamenco”** is slechts een 5-tal minuutjes wandelen.
Hier hebben we meteen het museum + een show.
Ja, dat dachten we!! ….. het museum is gesloten!!

We wandelen terug richting Barrio Santa Cruz – het plein aan de kathedraal en vandaar naar richting rivier.
Als we de brug oversteken komen we in de **“Barrio Triana”**

De **“Calle Betis”**, de boulevard aan het water, wordt door de Sevillanen zelf, als de favoriete plek in de stad gezien. Niet te verwonderen, want we hebben hier een prachtig uitzicht over de historische stad en vooral ’s avonds is dit een romantische plek.
Men komt hier vooral om de sfeer te ‘proeven’.
Wij genieten dan ook van ons etentje aan het water!

Als we richting hotel stappen, duidt het op een bord aan : 23.30u … 31°
Maar om te slapen geen probleem, de airco hield ons plekje lekker fris!

Woensdag 23/06/2010

Het ontbijtbuffet is weer heel verzorgd – veel variatie – lekker en veel soorten vers fruit …

Vooraleer we opnieuw op stap gaan informeren we bij de receptie of er moet geboekt worden voor de ‘Real Escuela deArte Ecuestre’ en de daarbij behorende show (=> morgen, in Jerez de la Frontera)
Ja, blijkbaar is reserveren altijd veiliger en zo zijn we meteen ook verzekerd van een mooie plaats!
De ‘heel’ vriendelijke dame van het hotel regelt alles voor ons en wij kunnen nu met een gerust hart weer Sevilla intrekken!

Deze keer gaan we de brug niet over, maar we trekken ‘Triana’ in.
We reden hier al door met de toeristenbus en gisterenavond bleven we alleen langs het water (om te eten en van de avondsfeer te genieten) maar nu willen we iets meer zien van dat gedeelte van Sevilla.
Aan deze vroegere zeeman- en zigeunerwijk met zijn smalle straatjes kleeft een romantiek.
Klinkerstraatjes en winkeltjes vol aardewerk bepalen de sfeer. Er zijn kleine kroegjes waar ‘vroeger’ nachten vol spontane flamenco plaatsvonden.
Hier was ook het hart van de zo beroemde keramiekkunst.
Nu zijn er echter slechts een klein aantal winkels en ateliers, waar tegelwerk gemaakt en verkocht wordt.
Ook hier zijn er héél mooie patio’s en als ik aan sommige bewoners vraag om een kijkje te nemen, dan is dat geen enkel probleem – integendeel ze zijn fier.
Wat wordt beweerd? … dat Sevillanen niet vriendelijk of sociaal zijn?? … ik heb daar toch niets van gemerkt!

Om vanuit Triana terug in de barrio **“El Arenal”** te komen gaan we nu over een andere brug, namelijk de **“Puente de Triana**”.
We wandelen verder richting ‘Centro’.
De **Plaza Nueva** is het centrale gedeelte van de stad en de **Calle de las Sierpes** (met doeken overspannen) is een drukke, lange en populaire winkelstraat.
Het is wel plezant om eens langs die verschillende winkels te lopen ,maar echt winkelen zijn we niet van plan! (dat kan evengoed in Gent, Antwerpen, Brugge …)
Het lijkt wel de moeite waard om eventjes halt te houden voor de uitstalramen van vele schoenenwinkels … zo goedkoop vindt men de schoenen in België niet!!
Ik kan het toch niet laten om eens te passen en ja … een paar te kopen!

Volgend bezoek is : het **Casa de Pilatos,** dat zich bevindt aan het Plaza de Pilatos.
Dit is een prachtig paleis uit de 15^{e} eeuw met zowel elementen uit de renaissance als elementen van de Mudejar.
In Sevilla ging het gerucht dat het huis een kopie zou zijn van de villa van Pontius Pilatus, in Jeruzalem. Vandaar de naam Casa Pilatos!

Het bestaat uit patio's en appartementen.
Het Casa heeft twee leuke tuintjes en een grote binnenplaats met grote beelden en witte sieraden.

We komen terug in de barrio Santa Cruz en een straatje verder is een gezellig cafeetje met blijkbaar een toffe sfeer – tijd voor een stop : voor mij een Manzanilla en voor Rik een biertje!

We willen natuurlijk ook wat tijd maken voor het **Real Alcázar** en zijn verzameling van paleizen, patio's en tuinen.
De paleizen zijn het belangrijkste voorbeeld van een bouwstijl die de Mudejarstijl wordt genoemd.
Het Alcázar kwam er ten tijde van de Moren en is in Arabische stijl ontworpen. Het is één van de mooiste gebouwen in Spanje gebleven en huisvest mooi aangelegde tuinen en fonteinen. Men heeft het gevoel dat men zich begeeft in een Marokkaans paleis.
Ook hier worden camera en fotoapparaat veelvuldig gebruikt!

Tijd voor lunch .. we zijn dichtbij het Park en … we hadden beloofd aan Veerle dat we zouden terugkeren!
Net zoals gisteren werden we hartelijk ontvangen!!
We proeven 2 koude tapas en 3 warme (andere dan gisteren uiteraard) – daarbij namen we elk 2 consumpties (en we kregen nog één van het huis, 3 dus) ….
En dat allemaal samen voor de prijs van 17 euro!!!
We nemen afscheid van Veerle en haar man en beloven stellig nog iets van ons te laten horen en een paar foto's door te sturen!

Buiten is het 42° en we vinden het best om vandaag te leven als 'echte' Spanjaarden en naar het hotel gaan om onze 'siesta' te nemen!

Het is alsof de hitte op ons gesmeten wordt als we opnieuw buiten komen!
We willen genieten van onze laatste avond in Sevilla.
Jammer genoeg kan een flamenco show niet meer want diegene die we wilden zien, is niet open op woensdag!
(nóg een reden om terug te keren?)

Na nog een laatste blik op de kathedraal wandelen we de “joodse wijk”, de barrio de Santa Cruz in.
We flaneren door een wirwar van steegjes en witgekalkte huisjes en genieten van de terrasjes en de sfeer.
In de **Calle Mateos Gago** krioelt het van souvenirwinkels en tapasbars.
Hier in deze wijk nemen wij onze laatste ‘cena’ in Sevilla.

Na een mooie avondwandeling en genietend van de mooie verlichting – bij een temperatuur van 31° (om 23u ’s avonds) gaan we voor de laatste keer over de ‘Puente San Telmo’ , naar het hotel.
Er is nog veel te zien in Sevilla, maar we komen terug!!

Donderdag 24/06/2010

Na het laatste ontbijt in Sevilla, stellen we de GPS in, richting **”Jerez de La Frontera”**.
Op onze weg naar Jerez is er geen special stop voorzien – we rijden door de glooiende velden met ‘zover men kan zien’ de olijfboomgaarden of zonnebloemen.

In Jerez is het vinden van ons hotel héél eenvoudig!
We komen het voorbij bij het binnenrijden van de stad!
De kamer is nog niet vrij en wij maken ondertussen van de gelegenheid gebruik om aan de receptie te vragen of ze voor ons een bezoek aan een bodega (met rondleiding) kunnen boeken.

Ons eerste bezoek in Jerez is op 5 minuutjes van het hotel gelegen : de plaats waar we de paardenshow kunnen bewonderen.
Om 11.30u staan we klaar aan de ingang van de **“Real Escuela de Arte Ecuestre”**.
Hier wordt elke donderdag (om 12u) een mooie show wordt opgevoerd en kunnen we de paarden, op muziek, zien dansen. Het spektakel is bijna een must voor wie Jerez bezoekt!
(Wij hadden er speciaal voor gezorgd dat we zeker op donderdag in Jerez zouden zijn)

Tijdens de show voeren de paarden allerlei dressuurkunstjes op – het is geen commercieel spektakel, de nadruk ligt vooral op elegantie. De show duurt twee keer 45 minuten.
We zijn vol bewondering. Het is niet te geloven dat zoiets kan : “caballos bailando” … heel indrukwekkend en statig.
Ook de show met glimmende koetsen doet ons met verstomming staan.
Er mogen tijdens de show geen foto’s genomen worden en niet gefilmd – maar dan kunnen we des te meer genieten van het spektakel!

In de straat van “la escuela” zijn enkele eetgelegenheden en nagenietend van zo’n mooie show, stellen we ook onze maag tevreden!
Eens terug in het hotel wacht ons een ‘pracht’ van een kamer (eigenlijk een kleine suite) met uitzicht op een héél mooi aangelegde tuin!

Om 16u is het bezoek aan de bodega voorzien.
Voor Sandeman was het te laat om te boeken, dus wordt het **“Tio Pépé - Gonzaless Byass”.**
We willen iets zien van het oude stadsgedeelte en wandelen langs daar naar de bodega.
We komen voorbij de **“Iglesia San Salvador** (13de-18de eeuw)” waar een minaret nog dienst doet als klokkentoren.
Hoe verder we stappen in deze kant van de stad, hoe meer we ons opnieuw in Cuba wanen!

Het is niet hetzelfde als Trinidad, maar met een beetje verbeelding erbij zou men denken dat het wél zo is!

Het is "weeral" snikheet .. we hebben nog een beetje tijd over en drinken een 'tinto verano' op een pleintje, aan een piepkleine bar!

16u : tijd voor de rondleiding.
Een sympathieke dame komt ons (engelse groep) halen en brengt ons op de hoogte van de verschillende fasen waarop de sherry gemaakt wordt!
Het is een groot domein, we rijden zelfs met een treintje door wijngaarden en naar andere gebouwen.
Ik wist niet dat bij sherry, de vaten boven elkaar lagen en dat het hemels vocht overliep van het bovenste vat naar het onderste!
We leren ook de soorten sherry kennen en de wijze waarop die ontstaan : de **fino**, de **oloroso,** de **almontillado**, de **brandy.**

En ja, wat denk je … na de rondleiding komt "la degustación".
We krijgen per 2 personen een klein flesje "fino". Dan komen ze ook nog met, voor elke persoon, een glas "oloroso".
En daarna … ja, de "tienda" natuurlijk!!
Als we hier met 'onze' auto waren, dan hadden we enkele flessen meer meegenomen maar het is weeral 'het overgewicht op het vliegtuig' dat ons afremt!
De sherry zou ons héél duur kunnen uitkomen!

Het was een druk bezette dag, maar heel leerrijk en mooi!
Op de terugweg naar het hotel, stappen we door het centrum van de stad en zo hebben we al een idee van eetgelegenheden en gezellige pleintjes en plekjes.

"Bar Juanito", die staat vermeld in de reisgids als een oude, mooie bar en zeker de moeite waard om er te gaan eten.
Het straatje waar die bar (en nog enkele andere) gelegen zijn, straalt een gezellige sfeer uit en hier eten lijkt ons wel goed!
Ook de Tio Pépé (fino) als aperitief smaakt heerlijk!

Het is een prachtige avond en in Jerez wandelen doet deugd (niet 'te' warm).
Aan de **Bar del Orro** houden we nog eventjes halt en opeens horen we muziek en zien we zwaailichten van een 'politie'(?)wagen.
Niet te geloven!!! Om 23u gaat hier nog een processie uit!!
Eerst de fanfare, dan de geestelijken en mensen met een beeld, op de schouders gedragen.
Daarachter liepen het gewone volk. Als men ziet hoe devoot die mensen meestappen, jongeren en ouderen bijeen!!! Dat kan men zich bij ons niet voorstellen!!

Ik vraag aan iemand wat deze processie betekent en het is blijkbaar ter ere van "San Juan".
Een processie is hier een gewone zaak, er is altijd wel ergens een heilige die vereerd wordt!
Met deze beelden in ons geheugen gaan we, richting hotelkamer.

Vrijdag 25/06/2010

Na het ontbijt maken we een kleine wandeling door het oudste gedeelte van de stad, langs de **"Iglesia Santiago"**.

En dan is het tijd om de geplande uitstap te maken, naar **Cadiz.**
Hoe meer we Cadiz naderen, hoe drukker het is!
We moeten al van ver aanschuiven – eerst aan de brug – dan bij het binnenrijden van de stad en dan nog héél wat erger als we het historische stadsdeel naderen!
Dat het zó druk zou zijn in Cadiz, dat hadden wij echt niet verwacht!!!
Het vinden van een parkeerplekje is bijna niet te doen, alle parkings staan vol (zelfs deze die ver van het centrum gelegen zijn)
We rijden met de auto eventjes door het historisch centrum, zoeken weer verder, keren terug, rijden nog eens rond … en het is Rik opeens kotsbeu!
Ik ben boos op mezelf: "waarom" zijn we niet eerder vertrokken uit Jerez??
Cadiz moet de moeite waard zijn, maar dat zal dan 'ook' voor een volgende keer zijn zeker?

We rijden dan maar richting **"El Puerto de St. Maria"** een vissersstadje verderop.
Volgens de informatie die we lazen moet er hier een specialiteit zijn, nl. vis in een puntzak!
Die gaan in de **"Ribera del Marisco"** van de hand, zoals een pakje friet in België en een typische specialiteit zijn de ***"angulas"***, de jongeren van de paling.
Zij worden beschouwd als een delicatesse.

We zoeken kraampjes en zien er vele staan langs de kade, maar ze zijn allemaal gesloten!
't Is toch niet waar hé??? Weeral pech???
Ik vraag het aan een man die (blijkbaar zijn) kraampje aan het herstellen is.
Neen, zegt hij, die kraampjes zijn bedoeld als verkoopsstandjes voor allerlei curiosa en niet voor vis!
Hij toont ons wáár we de vis in puntzak kunnen kopen!
Inderdaad …. **"mariscos en cartónes"** … we kiezen uit wat we willen (gefrituurd of vers) … ik kan je verzekeren … vis in een puntzak en daarbij een pintje of een glaasje wijn … dat smaakt!

Aangezien we Cadiz niet bezochten, nemen we nu die tijd om naar een paar "witte dorpjes" te rijden.
De eerste stop is in **"Vejer de la Frontera"** – een oude stad, gelegen op 190m boven de zeespiegel.
Het is er heel druk en de straatjes zijn erg smal en steil.
We parkeren de auto buiten het centrum en maken de steile beklimming naar boven.
Binnen het ommuurde deel staan een Arabisch kasteel.
De **''Torre de la Corredera'** dateert uit de 15de eeuw en staat in de richting van Medina Sidonia.
Tussen beide witte dorpen werd indertijd via die torens met 'rooksignalen' gepraat.

Ons volgend wit dorp is dan ook **"Medina Sidonia".**
Deze stad heeft ook nog drie poorten uit de Moorse overheersing
We pauzeren eventjes op de **Plaza de España**, een aantrekkelijk rechthoekig plein met het stadhuis dat dateert uit de17de eeuw.
Ik heb dorst en geniet van een "héél" lekkere gazpacho!!

In het dorpje **"Benelup Casas Viejas"** stappen we niet uit, we rijden erdoor!
Ondertussen wordt het tijd om terug te keren naar Jerez.

Na de deugddoende douche gaan we opnieuw de stad in.
We zoeken een gezellig terrasje uit om te eten maar … de bediening is allesbehalve!
We krijgen onze drank en na een hele tijd pas, ons voorgerechtje.
Daarna moeten we "eindeloos" wachten op eten.en opeens ben ik het beu.
Ik ga naar binnen en vraag om af te rekenen – de rest hoeven we niet meer!
Ze zijn niet eens verbaasd, ik krijg de rekening van hetgeen we gegeten hebben en … amai!!

Ik ben blij dat ik vooraf niet gezien heb hoe chaotisch het er binnen uitziet!
Zo'n wanorde zag ik nooit en nu kan ik begrijpen dat ze niet kunnen bijhouden wat moet opgediend worden!! Proper is het er zeker ook niet … bah!

Op de weg naar het hotel stoppen we voorbij 'onze' bar del Orro' en we bestellen daar nog iets! Het is er net of we hier thuis zijn, vriendelijk en gemoedelijk een praatje slaande met personeel en andere toeristen, loopt onze laatste avond in Jerez op zijn einde!

Zaterdag 26/06/2010

Deze dag wordt er één van "**Ruta de los Pueblos Blancos"**, met als eindbestemming Ronda.
Men zegt dat de pueblos blancos de oogappels zijn van Andalucía.
Zij bezaaien deze regio van Spanje over vele heuveltoppen heen tussen de Atlantische oceaan en de bergen van Ronda.
Vrijwel alle witgekalkte dorpjes liggen als het ware tegen de bergflanken geplakt, soms boven een steile afgrond en altijd met enige panorama's over vlakten of valleien met olijfbomen. De grote charme van deze dorpjes zijn de smalle Middeleeuwse en schaduwrijke steegjes of gezellige pleintjes, die meestal al klimmend moeten worden bezocht.

Er zijn zoveel witte dorpjes die het bezoeken waard zijn ,maar wij moeten een keuze maken.
Ons eerste stopplaats is in **"Arcos de la Frontera",** ook wel eens de koningin van de pueblos blancos genoemd!
Dit mooie stadje beheerst de vallei en torent 185 meter uit boven de **Guadalete** rivier.
Het is extra bijzonder omdat het oude centrum op een klif ligt.
Grote auto's geraken alleen boven indien de chauffeur een brevet "millimeterwerk" bezit!

Wij laten de auto op de parking in de benedenstad en wandelen een stevig stuk naar boven.
Vanaf het uitkijkpunt op het centrale plein zien we heel goed de bijzondere ligging op de loodrechte bergwand, en hebben we een prachtig uitzicht over de vallei - mooie panorama's op de **'Serranía de Ronda'** en een spectaculair uitzicht over het grote **meer van Arcos**

Het **Castillo de Arcos** (11de en 15de eeuw) werd eerst door de Moren gebouwd. De christenen herbouwden het om verdere aanvallen af te kunnen weren. Nadien namen de hertogen van Arcos hier hun intrek. Het is nu privé-bezit en niet bezoekbaar.
Er is ook de **"Jardin Andalucia"**(mooie tuin in Moorse stijl), het "mooie Ayuntamiento , de **Calle Corredera** (winkel- en souvenirstraat), de "**Plaza de España** (plek van gezellige kroegjes) en zeker 4 kerken!

We vervolgen onze weg en de volgende stop is in **"El Bosque".**
Dit dorpje op 298 meter is de toegangspoort naar het nationaal park van Grazalema.
Hier is de botanische tuin **El Castillejo** een bezoekje waard!
El Bosque is een bijzonder pittoresk dorp dat gesticht werd door de Hertog van Arcos.
Hij noemde het aanvankelijk **Los Baños del Duque**.
De specialiteit hier is forel gebakken, met smeltende serranoham tussenin.
Jammer … het ziet er lekker uit maar wij hebben helemaal nog geen honger (het is nog te vroeg!)

Het dorpje **"El Prado del Rey"** ligt dichtbij maar de tijd zal het ons niet toelaten om alle dorpjes, die we voorzien hadden, te bezoeken.

Het aantal kilometers is niet zoveel, maar langs kronkelende wegen gaat het niet zo snel vooruit.
We willen ons ook niet haasten zodat Rik ook kan genieten van de mooie natuur.

Onze rondrit gaat nu eventjes naar beneden (op de kaart).
De volgende stop is het witte dorp "**Ubrique**", gelegen aan de voet van de **'Sierra de Ubrique'**.
Het is 330 meter hoog gelegen en doet herinneren aan zijn Moors verleden, dit niet alleen door gebouwen, maar ook door zijn ambachtelijke lederbewerking.
De bloeiende lokale nijverheid heeft hier tot welvaart en voorspoed geleid.
Ubrique lééft - er hangen hier overal vlaggetjes en versieringen – blijkbaar is er dit weekend feest in het dorp!
Wij zoeken naar de bekende**'Avenida Dr Solis Pascual'** , want daar bevinden zich de winkels die zich specialiseren in lederwaren.
We waren verwittigd om goed uit te kijken want soms is het moeilijk om het kaf van het koren te scheiden.
Onze reisgids beveelt enkele betrouwbare adressen aan en daar gaan we een kijkje nemen.
Ik laat me toch verleiden tot het kopen van een mooie handtas!
Mijn dag is goed, want ik deed toch een 'goed' koopje!

Ubrique is ook het geboortedorp van de befaamde Spaanse toreador **'Jesulín de Ubrique'.**
Het café met cultuurhuis waar men iets kan drinken en de foto's bezichtigen trekt veel bezoekers.
Een mens krijgt er honger van. We verorberen een ½ ración: voor mij albondigas en voor Rik polllo a la plancha.
Na nog een korte wandeling door Ubrique, trekken we verder.

We komen langs het dorpje "**Benaocaz"** dat op een hoogte van 793 meter ligt.
Het is een dorpje waarvan de geschiedenis terugloopt tot de prehistorie (Neolithicum).
Er zijn ook de ruïnes van het **Castillo de Aznalmara**, dat in de 13de-14de eeuw gebouwd werd en het mooie 'Ayuntamiento' met zijn barokke toegangshal.

We rijden ook door **"Villaluenga del Rosario",** dat ligt temidden van het natuurpark van de Sierra de Grazalema.
In dit dorpje is de **Payoyo** de befaamde lokale kaas.

We rijden door een prachtige natuur : de **"Sierra Ubrique"** en het **"Parque Natural de Grazalema**" zijn betoverend mooi!
Uiteraard houden we dan ook af en toe halt voor een fotostop of om te genieten.

Onze volgende stop is het witte dorp **"Grazalema"**.
Met amper 2.400 bewoners is dit een gezellig dorpje aan de bekende route: pueblos blancos.
Het heeft een nationale prijs gewonnen in een wedstrijd om het mooiste dorpje van Spanje en ligt op 812 m hoogte in het **'Parque Natural de la Sierra de Grazalema'**.

Dit geliefd wandelgebied biedt een enorme keuze aan flora. Het is één van de plekken in Spanje die het meeste regen (2200 mm/jaar) ontvangen.
Grazalema kent het hoogste aantal regendagen en dat verklaart waarom de vegetatie er bijna subtropisch is

Ook de fauna is uniek: in de reisgids staat dat men (met wat geluk) een “Bonelli-arend” of een “vale gier” kan zien vliegen.
Dan rekenen wij ons bij de geluksvogels want bij één van onze stops zien wij arenden, die over de kloof vliegen!

In Grazalema laten we ook de auto op de parking en we stappen naar boven om te genieten van de mooie panorama’s.
Op **'Plaza de España'** genieten we van een drankje. Dit is het aantrekkelijke hoofdplein, waar diverse bars en restaurants te vinden zijn.
Verder maken we een wandeling door dit pittoresk, levendig dorpje, met smalle, hobbelige straatjes tussen witgekalkte woningen, versierd met veel smeedwerk en kleurrijke bloempotten aan de muren.
Er zijn ook in Grazalema verschillende kerken en bij de **Iglesia de San José**.
In Calle Mateos Gago, genieten we van een mooi uitzicht op het dorp zelf
De kerk **'La Aurora'** op het hoofdplein dateert uit de 18de eeuw.

De Moorse Berbers introduceerden hier een schapenteelt en begonnen wol te produceren.
Er groeide een nijverheid voor de productie van dekens en ponchos.
Sindsdien is de wolnijverheid herboren en wordt het product van Grazalema wereldwijd uitgevoerd.

Grazalema is een geliefd vertrekpunt voor bezoeken aan het Natuurpark Sierra de Grazalema.
Onze tijd is ‘te’ beperkt voor lange wandeltochten, maar het zal wel de moeite lonen!
Het kalksteengebergte tot 1500 meter hoog ('El Torreón' is met 1654 meter de hoogste top) zorgt voor enkele hallucinante kloven, grotten, rotsen en canyons.
De ***‘Gargante Verde’*** is de meest spectaculaire kloof met een verticale piek tot 400m, gegeerd door gieren en ***‘Hundidero’*** is een grottencomplex.
We kunnen niet alles bezichtigen maar wie weet?? … volgende keer iets anders??

Rik had gisterenavond op de kaart gezien dat er op de weg tussen Grazalema en Algodonales een prachtige natuur en uitzichtpunt moet zijn – de duivenpas!
We nemen dus de weg vanuit Grazalema naar Zahara de la Sierra.
Het wordt een erg kronkelige weg door berg en dal en soms hou ik mijn adem in, maar ik heb volle vertrouwen in mijn chauffeur!
Na een aantal kilometers komen we aan de **‘Puerto de las Palomas’** op een hoogte van 1350 meter.
Het is de op één na hoogste bergpas van Andalusië.
Hier stoppen veel toeristen en het loont dan ook “echt” de moeite!!
Het is adembenemend mooi - opnieuw groeit het aantal genomen foto’s en de filmcamera krijgt ook weer zijn deel te verwerken.
Nog helemaal onder de indruk rijden we verder : het is vandaag een dag van natuurschoon en we zijn vol bewondering voor zoveel moois.

Het versterkte dorpje **“Zahara de la Sierra”** werd ooit het Moorse adelaarsnest genoemd.
We zien de witte huizen met hun rode daken reeds vanaf een respectabele afstand en naarmate we naderen valt het symmetrische aspect op.
Zahara lijkt op één of andere manier deel uit te maken van de natuur.

Op ons programma hadden wij ook een bezoek voorzien aan **“Setenil de las Bodegas”.**
Het is een dorp waar het lijkt of sommige woningen zijn aan de rotswanden geplakt of er letterlijk in verdwenen.

In de omgeving zijn diverse rotswoningen te vinden die aantonen dat het gebied al bewoond werd tijdens 11.000 voor Chr.
Maar om dit dorp te bereiken moeten we een hele omweg maken en we willen ook niet 'te' laat aankomen in **"Ronda".**
(misschien kunnen we morgen vanuit Ronda eens terugrijden?)

Het is opnieuw een beetje sukkelen om het hotel te vinden want ja … de GPS weet niet dat er ook hier 'obras' zijn!
We komen aan in het hotel en al vanaf de eerste kennismaking valt het op dat het personeel hier helemaal niet vriendelijk is!
We worden aangesproken in het Engels. Ik maak duidelijk dat ik in het Spaans wil spreken (misschien stemt hen dat ook welgezinder?) maar nee hoor …
Het hotel is heel goed – de kamers mooi – het ontbijt prima maar de mensen aan de balie zijn héél koel en afstandelijk (ook de volgende dag)!
Dit waren we, tot nu toe, niet gewoon in Andalusië.

We laten het niet aan ons hart komen en brengen onze bagage naar boven - de hotelkamer valt mee.
We hebben al "zoveel" over Ronda horen praten en nu willen we"het" symbool en trekpleister van dit groot wit dorp zien: nl. de **"El Tajo"** kloof en de **"Puente Nuevo"** !

Het wordt een korte wandeling want ons hotel ligt heel dicht bij alles (bijna rechtover de "Plaza de Toros")
We komen aan de brug … de kloof … het is indrukwekkend!!!
Men zegt dat de Puente Nuevo één van de meest gefotografeerde bouwwerken in Spanje is.
Ik kan dat héél goed geloven!!

De brug overspant de kloof en biedt een prachtig zicht op de overdonderende kloofwanden.
Ook Rik en ik hebben hier heel wat te doen als fotograaf en cameraman!
Men kán het niet vastleggen zoals men het ziet … het is "te" groots!!
Ten oosten van Ronda zien we het park **Sierra de las Nieves** en in het westen ligt de **Sierra de Grazalema.**
Stel je voor: daar reden we enkele uren geleden nog in!

Nadat we ons wat opgefrist hebben in het hotel gaan we op zoek naar een plekje om te eten.
Er is keuze te over en iedereen prijst 'zijn'/'haar' gerechten aan – ik denk eventjes dat ik in Brussel loop (in de Rue de Bouchers).
Op de 'Plaza del Socarro' vinden we een restaurant en het eten is héél lekker.
De baas echter is helemaal niet vriendelijk tegen zijn personeel, maar ook niet tegenover de klanten!
(amai, is hij soms familie van de mensen aan de receptie van het hotel?)

Het wordt donker, we wandelen nog eens tot aan de brug. Zelfs in het donker is de 100 meter diepe kloof erg indrukwekkend

In een cerverzería op onze terugweg is een tafeltje vrij en als slaapmutsje willen we nog iets nemen.
Het meisje dat opdient is een héél lieve, een speelse en lachende juffrouw.
Ze raadt mij aan om de 'tarte queso con limón' te proeven … we lachen wat … ze vertelt dat ze van Parijs is en dat ze hier via haar vriend terecht gekomen is … ze dartelt weer weg en … de taart is HEERLIJK!!!

Het was weeral een dag om niet snel te vergeten!

Zondag 27/06/2010

Vandaag blijven we in Ronda. We besluiten om niet terug te rijden naar dat dorpje dat we gisteren niet zagen "Setenil de las Bodegas".
We hebben in Guadix al grotwoningen gezien en we zouden teveel tijd verliezen – daarbij Ronda is meer dan de moeite waard om er een volledige dag te verblijven.

Ronda is verdeeld in 2 delen. De rivier **'Guadalevín'** splitst het stadje door de 100m diep uitgesneden kloof, bekend als **'El Tajo'**.
Wij bevinden ons in **El Mercadillo**, de nieuwere stad aan de overzijde van de kloof.

Het zuidelijke deel is een klassiek Moors **'pueblo blanco'** met klinkerstraatjes, hekjes voor de ramen en verblindend witte muren.
De oude stad bezit nog de 12de-eeuwse omwalling.
De meeste bezienswaardigheden zijn hier te vinden.

Ons hotel is in El Mercadillo en hier is het belangrijkste monument de **"Plaza De Toros"**
De Plaza de Toros in Ronda is de bakermat van het stierenvechten.
Hij werd in 1785 ingewijd en is één van de oudste arena's van Spanje.
Plaza de Toros is nu een museum. De barokke toegangspoort nodigt ons uit tot een bezoek aan de arena en de stenen tribunes, die in twee verdiepingen gebouwd werden.
Deze keer is er geen gids aanwezig en we nemen ruim de tijd om alles te zien: eventjes plaats nemen in het midden van de arena, gewapend met een rode lap … wegschuilen achter het muurtje voor die 'denkbeeldige' stier ….

Het museum geeft een mooi overzicht van meer dan twee eeuwen corrida.
We komen er bv. alles te weten over **Pedro Romero** (1754 – 1839).
Hij werd **'El Infalible'** ('De Onfeilbare') genoemd en liep nooit enige schram op.
Hij was de eerste die van zijn paard stapte en de stier stapvoets benaderde.
Toen hij 77 was, doodde hij zijn laatste stier die hij aanbood aan de koningin van Spanje. De overlevering wil dat hij meer dan 5.000 stieren gedood heeft.
In het stadspark staat een monument voor hem.
Na dit bezoek willen wij nu toch eens de brug van beneden uit zien.
We zoeken langs waar we kunnen naar beneden wandelen en ja hoor, het wordt een serieuze afdaling (nog niet denken aan de klim terug!).
Het is prachtig om foto's te nemen en te filmen van hieruit – alles toont nog grootser en indrukwekkender.
Het wordt een ietwat lastige klim terug, vooral met die warmte, maar het was de moeite waard om naar beneden te gaan!

Ondertussen zijn we ook in het 'andere' deel van de stad – het oude gedeelte.
Hier zijn de meeste bezienswaardigheden en één ervan is in onze onmiddellijke nabijheid namelijk de **Iglesia Santa Maria la Mayor**.
We gaan binnen en het beroemde Mariabeeld van de **'Nuestra Señora de la Paz'** trekt onze aandacht – zo mooi!!

We wandelen verder en worden overdonderd door het klokkengelui van een andere kerk.

Rik neemt de camera en filmt de huizen, kerken en pleinen - het klokkengelui is mooi om als achtergrond te hebben op onze film.

We komen op een groot plein, waar het stadhuis ook staat en daar vinden we een plaatsje op een terras. Hier hebben ze zóveel soorten, versgeperst fruitsap! Dat zal smaken met die hitte!!
Ik kies voor ananassap en .. het is heerlijk.
Ondertussen komen de mensen uit de kerk, helemaal uitgedost. Hier zijn ze 'echt' op hun zondags om naar de mis te gaan!!
In groepjes blijven ze staan praten, praten, kakkelen … even luidruchtig als de klokken daarnet!

In dit gedeelte van de stad zien we nog veel mooie dingen zoals bv. het **Palacio Mondragón** dat naar alle waarschijnlijkheid het 'echte' paleis van de Moorse koningen was.
De patio is versierd met originele Moorse mozaïeken en pleisterwerk.
Verder is er het van Moorse oorsprong **La Casa del Gigante** uit de 15de eeuw met een prachtige patio, marmeren zuilen met kapitelen.
En er zijn uiteraard nog heel wat kerken.

Maar ons maagje knort en we gaan terug naar de andere kant van de brug om iets te eten.
Het is al enkele dagen dat ik uitkeek naar "morchillo" maar tot nu toe niet echt gevonden.
Hier in Ronda heb ik al slagerijen gezien waar, buiten de vele jamón, ook morchilla is!
Op de Plaza del Socorro doe ik mij tegoed aan de felbegeerde morchilla en Rik kiest voor een ensalada de la casa!

Het is 15u en tijd voor een korte siesta!
In het hotel bekijk ik nog eens de documentatie (reisgidsen en blaadjes) en … ik zie dat wij ook via de Casa del Rey Morro naar beneden kunnen gaan (aan de andere kant van de brug).

We zijn nog gans de dag in Ronda dus tijd genoeg!
Aanvankelijk zien we het niet zitten om 'nog' eens die afdaling en klim te doen maar … zal het ons achteraf niet spijten?
Na de siesta verzamelen we onze moed en gaan we weer op stap.

De **"Casa del Rey Morro"** bevindt zich links van de Puento Nuevo
Anders dan de naam doet vermoeden, heeft hier nooit een Moorse koning gewoond. Het paleis werd in de 18de eeuw gebouwd, toen de Moren allang uit Andalusië verdwenen waren.
In het gebouw is een, in rotsen uitgehakte, 'geheime' trap van ruim 300 treden.
We dalen af - de trap leidt naar de bodem van de kloof.
En wij die dachten dat we 'alles ' gezien hadden!!!!
Dit is **"**impresionante"!! .. "maravilloso"!!

De thermen los **Baños Árabes.** liggen vlak naast de kleine Puente Arabe, destijds de enige weg naar de stad. Dit badhuis is één van de best bewaarde hammams in Spanje.

Na nog een wandeling door de mooie tuinen genieten we van een lekker ijsje op een terras!
Onze dag zit er weer bijna op – tijd om ons te verfrissen en te gaan uitkijken waar we vanavond zullen eten.

Maandag 28/06/2010

Na het ontbijt verlaten we het hotel – het personeel is nog altijd even nors maar wij zijn weg.
We voelen ons goed na die kennismaking met het mooie Ronda!

Vandaag rijden we richting Estepona – meteen ons laatste verblijfplaats.
Daar zullen we proberen het iets rustiger aan te doen, wat relaxen en genieten van zee en accommodatie van het hotel.

Maar … vooraleer we in Estepona zijn, willen wij onderweg toch nog een paar dorpjes en plekjes bezoeken.
We zetten het laatste deel van onze route "pueblos blancos" verder.

We rijden langs **"Benadalid"** maar hier stappen we niet uit.
Na een korte stop bij een prachtige 'mirador' komen we in het dorpje **"Algatocin".**
Het is een echt heksenwerk om hierdoor te rijden.
We 'moeten' door dit dorpje om in **"Jubrique"** en **"Genalguacil"** te geraken.
Rik waagt het langs de héél smalle en steile steegjes, het is een belevenis maar we beseffen ook dat we heel veel tijd aan het verliezen zijn.
Ik kijk eventjes in de reisgids en 'eigenlijk' staat er bij 'Jubrique' en 'Genaguacil' niet veel (of zelfs helemaal niets) vermeld als veel bezienswaardigheden!
En … we moeten dan ook nog langs diezelfde weg terugkeren om onze trip verder te zetten.
We vragen ons af als we niet teveel willen doen op deze dag?
Gaucin en Casares staan trouwens nog op het programma en het is 'weeral' snikheet!
Uiteindelijk laten we die 2 minder bekende dorpjes voor wat ze zijn en rijden richting **"Gaucin".**

Gaucín is een bergdorp in de **Sierra del Hacho** en wordt ook omschreven als het **'Balkon van het Ronda gebergte'**.
Het is vooral gekend door zijn schitterend panorama op de Straat van Gibraltar en met wat geluk ziet men ook het Rifgebergte in Noord-Afrika.

De klimweg naar het stadje is 24 km lang. Wij parkeren de auto vóór we het centrum bereiken en we stappen te voet naar boven.
We gaan tot aan de kasteelruïnes van de **Castillo del Águila**, dat boven de Romeinse ruïnes werd gebouwd.
De rots hier is de **Sair Guazan'** (Sterke Rots).

Er is hier ook een 'cementerio', dat onze aandacht trekt! De manier van begraven is helemaal anders dan bij ons.
De graven zijn 'boven' elkaar in een 'muur' geschoven en er zijn 3 à 4 rijen boven elkaar!
Er is een mooie en héél netjes onderhouden beplanting van het kerkhof!

Terug beneden zien we de **'San Sebastián'** - de parochiale kerk uit de 16de eeuw, die honderd jaar later al herbouwd werd.. De kerk zelf werd tijdens de burgeroorlog vernield en alleen de klokkentoren staat nog overeind.
De huizen zijn vrijwel allemaal tussen de 17de en de 19de eeuw gebouwd en zijn versierd met balkonnetjes, die zijn afgezet met schitterend smeedijzeren balustrades.
IJzersmeden is een specialiteit van het dorp, zo lezen we.

Bij de blikvanger, het **'Fuente de los Seis Caños'**, (Fontein van de Zes Pijpen - 17e eeeuw), rusten we eventjes uit en lessen we onze dorst.
Nu rijden we verder door de **'Sierra Bermeja'** - richting **'Casares'** .
En inderdaad … het is zoals het geschreven staat ***: "bij het naderen van Cásares lijkt het alsof er een postkaart voor de ogen wordt gehouden"***.
Het dorp lijkt precies speciaal gebouwd te zijn voor die opname.
De witte huisjes zijn als tegen de rotswand gekleefd en veel huizen zijn gebouwd op de helling van een diepe rotsachtige kloof, de **'Casares kloof'**.

De auto wordt opnieuw beneden achtergelaten. Het dorpje wordt beheerst wordt de ruïnes van een Moors kasteel (435 meter boven de zeespiegel).
Na een ferme wandeling naar boven geraken we bij de **Moorse vestingruïnes**.

We staan vol bewondering over al dat moois in dit deel van de wereld. We nemen foto's en filmen en blij om al wat we mogen beleven vatten we de terugweg naar beneden aan!
Tijd voor een klein tapashapje en een drankje!

We stellen de GPS in naar 'Estepona' – ons laatste hotel!
Estepona ligt aan de zee en was vroeger een rustig vissersdorp, maar groeide uit tot een redelijk grote stad.
Op amper drie decennia werd hier alles volgebouwd met grote hotels en appartementen, maar daarachter zijn nog restanten van het 'oude' Spanje.
Er zijn de sinaasappelbomen langs de straten, vele gebouwen van meer dan een eeuw oud zijn, de **'Barrio Antiquo'** die bestaat uit een wirwar van kleine straatjes, pleinen en mooie patio's, de **'Plaza Arce'** en **'Plaza de las Flores'** pleintjes, met vele terrasje en waar oude mannen hun krant lezen en de kinderen een balletje trappen.

De GPS brengt ons in het centrum van Estepona maar … 'ons madam' vindt de straat van het hotel niet!! De straat wordt zelfs niet aangenomen bij het intikken.
We kunnen niet blijven zoeken en rijden … dus vraag ik het maar aan een groepjes vrouwen die aan een cafeetje zitten.

"Oh, el hotel Selenza está muy lejos – está a unos 10 km de aquí!"
Ik begrijp het niet goed want wij 'zijn' toch in Estepona?
Maar toen maken ze mij duidelijk dat het hotel niet in Estepona ligt, maar in "Cancelada".
(Cancelada is eigenlijk ook nog Estepona)

We worden moe, het is warm en we willen graag in het hotel zijn!
Dank zij de goede uitleg van die 'lieve' mensen, komen we eindelijk aan in hotel Selenza!

We wisten dat dit hotel niet klein was en ja, het is een groot en chique hotel!!
Het is werkelijk een plaats om te bekomen van een rondrit en te relaxen.
En er is hier ook een spa- en welness thalaso.

Bij het aanmelden aan de receptie krijgen we, behalve de nodige papieren en de sleutel, ook nog een cadeautje.
Het is een waardebon die luidt als volgt:

“Este cheque regalo le da derecho al acceso al ‘Centro de Talasoterapia & Spa’ donde podrá disfrutar de los siguientes servicios: (1) circuito selenza Mar – (2) gimnasio – (3) servicio de agua e infusiones”

Nadat we onze bagage in de kamer geplaatst, en een beetje uitgerust hebben, gaan we op verkenning in het hotel: de spa en welness, het zwembad, restaurant ….
Het ziet er héél goed uit!!

We halen het zwemgerief boven en laten alle vermoeidheid van ons wegspoelen in het ‘frisse’ water!
Het is niet héél druk in het hotel en we vinden heel gemakkelijk een zetel om wat uit te rusten en bij te komen.

Na die heerlijke ontspanning willen we toch wel eens Estepona zelf zien.
Het is met de auto niet veraf – gemakkelijk parkeerplaats te vinden en hier kunnen we vanavond eten.
We kuieren wat rond en vinden nog twee toffe cadeautjes voor de kleinkindjes.

In dit restaurant eten we, zegt Rik, dat ziet er héél goed uit! En weeral heeft hij gelijk!
Hij kiest voor een “steak Manvilla” … amai … zó groot had hij het niet verwacht, maar het vlees is heel mals en goed gekruid!!
Ik neem de “solomillo” en dat is ook heel lekker.

Het is ondertussen al de ***“zoveelste”*** avond dat wij op de hoogte gehouden worden van het WK voetbal in Zuid-Afrika!!
Dus … ook deze avond staat de TV aan, in het restaurant of bar!
Maar vanavond is de sfeer uitzonderlijk!!!
Spanje wint en gaat door naar de kwart finale na een 1-0 overwinning tegen Portugal!
Ambiance alom …. we geraken zelfs met onze auto niet weg … de straten zijn vol toeterende auto’s, brommers, feestvierders ….
Dit is ook eens de moeite waard om mee te maken.
Wij maken nog een wandeling langs de zee en rijden dan terug naar “Cancelada”

<u>Dinsdag 29/06/2010</u>

Het ontbijtbuffet is meer dan een dikke pluim waard – heel veel keuze .. verse zalm, alle soorten vlees, kaas, fruit, broodjes … teveel om op te noemen ….

We willen uiteraard volop genieten van het hotel maar … op ons programma staat nog : **‘Tarifa’** en **‘Gibraltar’**!
Het zou wel jammer zijn als we dit niet meer doen!

Als we Tarifa naderen, horen we de windmolens al. Er staan er honderden op de bergflanken!
Tarifa is het zuidelijkste punt van het vaste land van Spanje en het dichtste punt tegen **‘Marokko’.**

We wandelen tot daar waar de twee zeeën samenkomen, de Atlantische oceaan en de Middelandse zee.
Er is een héél sterke wind!
We zien de fast ferry naar **‘Tanger’** en **‘Ceuta’** – die brengt de toerist naar de taksvrije enclave van Spanje in Afrika.
Normaal gezien kan men van hieruit het **“Rif gebergte”** in Marokko zien liggen, maar het is nog vroeg en de mist hangt nog over de zee. Wij zien het dus niet!

We verlaten Tarfifa en rijden langs **“Algeciras”** (een zeehaven aan de Straat van Gibraltar).
Vanuit Algeciras vertrekken schepen naar Marokko. Overal langs de weg zien we de kantoortjes met tickettenverkoop naar Tanger en Ceuta.
Van in de verte zien we de rots van Gibraltar al liggen – ze is 5 km lang, 2 km breed en is sinds 1704 Brits eigendom.

Wij hadden al gehoord dat Gibraltar binnenrijden veel geduld vergt!
Het betekent aansluiten in een kilometer lange file – dus parkeren we onze auto vóór de grens **‘La Linea’** en ‘stappen’ richting rots.
In de dienst voor toerisme vragen we plannetje van Gibraltar en we krijgen meteen de nodige informatie over bussen, bezoeken enz …

Aan de winkeltjes hier staan massa’s mensen in de rij - La Linea is een smokkelplaats omdat de drank en sigaretten veel goedkoper zijn dan in Spanje.
Wij wandelen te voet de grens over … hola! … niet zomaar hoor!
We betreden Brits grondgebied , dus 2 maal de paspoort controle passeren!!
Op de toegangsweg naar het schiereiland, steken we (ook te voet) de landingsbaan van het vliegveld over.

We hebben geen idee hoever we verwijderd zijn van de kabelbaan en nemen dus de bus.
De kabelbaan gaat van het stadscentrum naar de top van de ‘Tip of the Rock’, het hoogste punt van Gibraltar (450m).
Het is heel duur als men daar boven alles wil zien.
Men kan gewoon boven gaan met de kabelbaan. Er kan ook betaald worden voor een bezoek aan het natuurgebied Ape’s Den – St. Michale’s cave en/of het Moors kasteel ‘The Keep’.

Als we boven aankomen zien we al meteen ‘de’ attractie waarvan iedereen spreekt: de apen!
Ze springen er lustig rond en we zijn meteen gewaarschuwd voor onze handtassen of rugzakjes!
Eén jongen is een beetje onoplettend en ja hoor, er lag een kaper op de kust!
Iedereen schrikt op als de aap naar de rugzak springt! Een bewaker had het gezien, de aap krijgt er van langs en loopt weg.
We hebben hier boven een héél mooi panorama.
Terwijl we foto’s nemen en filmen, vertelt Rik me wat meer over Gibraltar - ‘waarom Groot-Brittannië door de eeuwen heen zoveel belang heeft gehecht aan het bezit van de kolonie’. Vanaf de rots is de toegang tot de Middellandse Zee goed te overzien.
Niet eens zo erg ver in de verte zien we de Marokkaanse kust liggen. Het uitzicht is adembenemend.
Ook wordt duidelijk hoe klein Gibraltar is en hoe dicht het bebouwd is.

We lunchen hier en deze keer wordt het een driehoekige boterham met beleg (typisch engels) en dúúr!!
Bij de terugkeer nemen we geen bus meer (het was dichterbij dan we dachten)
We stappen te voet door **‘Mainstreet’** en het doet ons denken dat we in Engeland lopen!
Er pubs, fish and chips, pounds sterling, bobby’s en de Engelse winkelketens zoals Marks&Spencer, Safeway, British Home Stores, enz
Het is er ongelooflijk duur (vooral als je vergelijkt met Spanje) – en de pond staat hier hoger dan in Engeland zelf!

We gaan opnieuw de grens over … na 2 maal paspoortcontrole en terug naar het hotel!
Vanavond genieten we van rust en ontspanning en natuurlijk een lekker avondmaal.

Woensdag 30/06/2010

Het is onze allerlaatste dag in Andalusië!
We hebben zoveel mogelijk getracht ons draaiboek te volgen – we hebben veel gezien en beleefd en het is heel goed geweest!
Vandaag zullen we onze 'cadeaucheque' gebruiken en genieten van het welness-centrum!

Maar, eigenlijk heb ik nog één wens: men spreekt zoveel over **'Marbella'** en de jetset, vooral van de jachten in **'Puerto Bañus'** - dat ligt op slechts 9 km van ons hotel.
Het is nog maar 10u en Rik is akkoord om gewoon eens tot daar te rijden.
En inderdaad: dit is de plaats van oliebaronnen, koningen, miljonairs, acteurs of zij die het denken te zijn.
Als we wandelen langs de meest luxueuze yachts ter wereld, wanen we ons even in Monaco. Het is hier 'The place to be' als je rijk bent, of snob!

Lang vertoeven we hier niet … we hebben véél mooiere dingen gezien!!
Het is nu tijd voor ……. zalig niets doen!!!
We genieten van de rust, de spa-mogelijkheden, bubbelbad, sauna, stoombad, zwambaden … en een boek lezen!

Vanavond hebben we zin in iets anders om te eten en bij een 'Italiaan' vinden we onze gading. En 'of' het smaakt!

Donderdag 1/07/2010

Het wordt een laatste keer profiteren van het ontbijtbuffet (morgen zal het ietske minder zijn!)

En de tijd voor de rit naar Malaga en de luchthaven is gekomen.
Het is eenvoudig om de wagen terug af te geven, gewoon 'rent a car' volgen en we nemen afscheid van ons 'citroëntje'.
De bagage wordt gewogen en het is zoals verwacht, een beetje overgewicht!
Met het betalen zijn we ervan af .. we willen nu niet zeuren, onze vakantie kan hierdoor niet meer vergald worden!

We landen in Zaventem om 16.20u.
Het is héél goed geweest en … we gaan zeker nog eens terug om

- 'die' dingen te doen die we niet konden zien (door tijdsgebrek, door werken …)
- dingen opnieuw te zien, gewoon omdat ze mooi zijn!
- de Andalusische sfeer opnieuw te beleven

"España vive en nuestros corazones!"